

disponibel Arbejdskraft og i langt højere Grad være i Stand til at dirigere den derhen, hvor der er Brug for den, men hertil kommer, at en Statsarbejdsanvisning ogsaa bedre vilde være i Stand til at indføre et frugtbart Samarbejde med Arbejdsløsheds-kasserne end kommunale Kontorer.

Det vil jo nemlig blive en Nødvendighed at faa skabt en Art Domstol til Afgørelse af, om en Arbejder vedblivende kan modtage Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar han vægrer sig ved at modtage det Arbejde, der tilbydes ham af et Arbejdsanvisningskontor. Men en saadan Afgørelse kan ingen Arbejdsgiver, med de nuværende kommunalpolitiske Forhold i vore Købstadkommuner for Øje, tænke sig henlagt til et kommunalt ledet Kontor.

Det maa være Statens upartiske Autoritet, der her bliver det afgørende.

Om Afgørelse af den Art Tvistespørgsmaal skal henlægges til Arbejdsanvisningskontorerne eller ej, bliver naturligvis en Sag for sig, men at der paa en eller anden Vis maa skabes et organisk Samarbejde mellem Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne anser man for ubetinget nødvendigt.

Med disse Bemærkninger skal Industriforeningen indstille til Ministeriet, at den paatænkte Arbejdsanvisning ordnes af *Staten*, og at den organiseres saaledes, at der i København oprettes et Centralkontor med de nødvendige Provinsial- og stedlige Kontorer under sig.

(Underskrift.)